

ja desde l segon dia després de l'operació, ajudes d'aigua sola o am glycerina, o bé l'enema que Pozzi recomana i que dona molts bons resultats, compost de 6 cullerades de vi de Burdeus i 3 de glycerina. Si amb aquest sol no n'hi ha prou pera fer moure l ventre, se repeteix al dia següent, afegint-hi una o dugues cullerades de mèl mercurial, servint-se pera dar aquestes ajudes d'una sonda del calibre més gran possible, la que s farà entrar molt endins pera donar més facilitat a la sortida dels gasos. Greig Smith recomana ls enemes ja citats de mig porró d'aigua tebia. Amb aquests medis se pot evitar la paralisació intestinal; però quan per un motiu o altre no s'han fet servir, o bé quan, a pesar d'haver-los usat, no han produït efecte, hem d'esser més actius en la manera d'obrar, i allavors estaran ben empleiats els enemes d'oli pur, o bé sen donaran de fets amb acid tartaric i am bicarbonat de sosa, donant primer l'acid tartaric sol, disolt amb aigua, i immediatament després la disolució de bicarbonat, a fi de que s formi acid carbonic en l'interior del ventre que favoreixi la desocupació intestinal. També s podran donar ajudes de tabac; però amb aquestes s'ha d'anar molt en compte, perquè poden presentar-se rapidament phenomens de nicotinisme agut (cara esblaimada, pols petit, debilitat de la visió, etc., etc.), pera combatre ls quals hem d'esser amatents en donar medis que aixequin les forces de la malalta (injeccions d'ether, cafeína, esparteína, etc., etc.). Fòra d'això, lo més practic és el massatge i la faradisació.

A vegades els dolors que aquesta paralsi intestinal produeix són molt forts, i, si tant ho són que s facin intolerables, se pot donar una injecció, que és bo que sigui de mig centigram de clorhidrat de morphina, però no abusant-ne ni donant-les així com així, perquè ja és molt sabut que l'opi és paralytant intestinal.

Una de les complicacions més temibles i podriem dir la més temible de l'operació, la que dona més contingent de morts a les estadistiques, l'escull més gran d'aquestes intervencions, és la peritoniti.

Sol presentar-se dintre ls dos o tres primers dies següents a l'operació i ofereix un quadro syndromie caracteristic. Els vomits no han desaparegut, o bé, havent-ho fet, tornen a presentar-se am gran força, el meteorisme abdominal és bastant intens, i junt amb això s presenta un pols rapid, petit i dur (de fildeferro), respiració freqüent, amorament dels llavis, cara hipocratica, etc., etc.; la temperatura no té regla fixa, i tant aviat